

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 247. Num licitum bannitum occidere proditoriè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

dam caput; cum pater, etsi bannizatus, non desinat esse pater, aut amittat jura naturalia. Porro notandum hic, observatis etiam prædictis omnibus non nisi ex gravissima causa (qualis v. g. esset, si ex vita malefactoris immineret quotidianum reipublicæ periculum) licere Magistratui ita bannizare aliquem, ut monet Mol. de I. & I. tract. 2. d. 7. eo quod ex bannizatione & licita proscriptione occisione plerumque sequantur magna incommoda, inter quæ est improvise occisi banniti interitus, quod ad corpus & animam.

Quæst. 246. Num liceat bannito se defendere contra aggressorem suum?

Resp. Juxta probabiliorē & communiorē, quam contra Clarum l. c. num. 7. aliosque ab eo citatos defendunt Azor, Tom. 3. l. 2. c. 1. q. 11. Sa. v. bannitus. num. 4. Laym. l. c. q. 1. vers. sed nunquid. non licere proscripio se defendere occidendo vel mutilando, si opus est, aggressorem suum; quia is est veluti minister publicæ justitiæ habens jus & potestatem occidendi proscriptionem, adeoque sicut reo publico non licet vitæ salvandæ gratia occidere lictores ducentes illum ad carcerem vel supplicium, ita nec bannito aggressorem suum. Laym. l. c.

Quæst. 247. Num licitum bannitum occidere proditorie?

Resp. In hoc non convenire AA. etsi enim id negent multi apud Clar. l. c. num. 61. ipse tamen probabilius tenet affirmativam, citatis pro eo Dec. in c. quæ in Ecclesiis, de constit. n. 14. in fin. Bossio in tit. banniti quid amittant. num. 1. ubi etiam, quod liceat eos occidi facere per pecuniam, & sic per assassinium. Addit tamen Clar. quod, quid quid sit de jure, servari apud se, bannitus, qui potest impunè interfici, possit etiam proditorie occidi, nisi tamen expresse dedisset illi fidem de non occidendo, in quo casu ait, se occisorem banniti facturum decapitari, eo quod etiam hosti servanda fides.

Quæst. 248. Num valeat alicubi inductum statutum impunè offendendi & occidendi bannitos?

Resp. Quamvis juxta dispositionem juris communis bannitus impunè occidi non possit, ut cum Bart. in L. ut vim. ff. de I. & I. n. 1. & communi DD. Clar. l. c. n. 2. dicens, hanc conclusionem maximam habere æquitatem, ne homines ea de causa inter se ipsos sæviant, fieri tamen posse speciale tale statutum interveniente saltem Autoritate Magistratus alicujus supremi, & stante tali statuto occidentem fore liberum ab omni pœna homicidii, videtur esse extra dubium, & sequi ex dictis; si enim id fieri potest vi sententiæ hic & nunc latæ à supremo Principe, cur non vi talis statuti stabiliter inducti pro communi quiete, ut Bart. in L. 2. c. quando liceat unicuique sine jud. vind. n. 1. & valere tale statutum, docent Bart. in L. omnes populi. de I. & I. Alex. L. 2. conf. 2. circa finem. dicens communem, pluresque alii apud Clar. n. 53. quin & valere, etiam si per illud constituatur præmium occidenti bannitum, docent Alex. in L. si plagii. ff. de V. O. Dec. in c. quæ in Ecclesiis, de constit. num. 14. Clar. l. c. Cum inconveniens non sit, ut ad ea, quæ licitè permittuntur, homines etiam propositis pecuniis alliciantur, modò tamen bannitus quis fuerit ob grave delictum; cum aliàs,

si ex levi causa bannitus esset, v. g. pro debito pecuniario, statutum non valeret. Clar. l. c. cum Dec. l. c. dicente esse communem. Porro si statutum tale simpliciter diceret, licere bannitum impunè occidi, licere quoque eundem impunè occidi, tradunt Alciat. de verbor. significat. L. 2. fol. 44. vers. præterea. Jafon. in L. in suis. ff. de liber. & posthu. n. 26. Clar. l. c. & alii testantes de communi, & quod sic consuetudo observet.

Quæst. 249. Num occidens, quem ignorabat bannitum, gaudeat beneficio talis statuti?

Resp. In tantum gaudere illum isto beneficio, ut evadat pœnam Homicidii, non tamen lucrari præmium seu pecuniam statutam aliàs occidenti bannitum. Bart. in L. 3. §. utrum. ff. ad Sylla. & in L. genero. ff. de his, qui not. infam. Clarus l. c. n. 67.

Quæst. 250. An & qualiter licitum sit occidere?

Resp. Indubitatum & certum est, licere omnibus in bello sive defensivo sive offensivo iusto occidere hostes nocentes, quia hoc ipso, quod ad vindictam justam & satisfactionem injuriæ, rerum & damnorum reparationem licitè bella assumanturque, licita sunt media ad illa gerenda, obtinendumque finem illorum; inter quæ est occisio hostium. Dixitamen: *Nocentes*; id est, reos injuriarum, arma sumentes: nam innocentes, quales sunt jure naturæ pueri, mulieres (intellige nisi & ipsæ pugnent v. g. in defensione urbis hostilis contra justos oppugnatores) item Jure Ecclesiastico Clerici religiosi (nisi & ipsi pugnent & arma gerant) item homines simplices & rustici, v. g. qui in caltris laborare, necessaria exercitui advehere debent, per se & ex intentione etiam in bello iusto occidere non licet, unde stultas & semper iniquas esse belli ducum civitates obsidentium minas, quod, nisi certo tempore civitas tradatur, velint trucidare sine discrimine omnes, etiam infantes in utero materno existentes, ait Reiffenst. h. r. n. 73. dico etiam; ex intentione, siquidem per accidens & præter intentionem etiam innocentes cum nocentibus occidere licet, dum v. g. bellum geri aut victori obtineri nequit, nisi sic fiat. Atque ita contingere videmus in eversione arcium & expugnatione civitatum. Sed neque nocentes, postquam bello devicti & capti, interficere licet, nisi trucidatio illorum ad criminis atrocis vindictam, vel ad acquirendam firmandamve reipublicæ pacem, quietem ac securitatem, necessarium aut valde conducens videatur, cum vel sic trucidatio illorum sit medium ad finem justum & licitum; ita cum Mol. de I. & I. tr. 2. d. 7. Reiffenst. n. 74. & alii, monentes tamen parcendum multitudini, si non de rigore justitiæ, quo occidi possent omnes, saltem ex clementia & lenitate Christianæ Charitatis. Arg. c. 1. dist. 44.

Quæst. 251. Qualiter contrahatur irregularitas ex Homicidio commisso in bello?

1. Resp. Primò: Qui in bello sive defensivo sive offensivo patenter injusto militant, pugnando, adhortando ad pugnam, vel quaecunque auxilium præstantes, omnes sive Clerici sive Laici fiunt per hoc irregulares, sive unus occisus sit, aut mutilatus, etsi ipsi propriis manibus non occidant aut mutilent. Sylv. v. Homicidium. 3. q. 6. dicto 1. Covar.